

տէին զճանապարհն նոցա. և ինքն անկեալ էր ի արբեցութիւն, ի յուտել և ի ըմպել, և իւրովք ամենայն իշխանօք, փողովք և տաւուովք յաղագս ուրախութեան, զոր լուաւ զհամբաւ գալոյ: Եւ յորժամ եկին հասին այդ աւանօրէնին պաշտպանացն, ի այնժամ կոտորեցին զնոսա. և յաւել եւս այլ զօրք, զորս կացուցեալ էր ի վերայ ճանապարհի նոցա. և զնոսա կոտորեցին: Յետ այնորիկ գնացին փախստական և զուժ հատուցին այդ անօրէնին, եթէ ահաւասիկ է, մերձեցաւ զօրքն նոցա: Իսկ նա իբրեւ լուաւ զքանս զուժկանն՝ ուրախացաւ. ետ կատաղի հպարտութեամբն (պատասխանի), և ասաց նախարարաց իւրոց, զի պատրաստութիւն ունիցեն, և զբեհեցեն և զինուորեացեն, և երթիցեն ընդդէմ նոցա: Եւ ինքն պիղծ նոյնպէս պատրաստելով

Պոչան 1 քաղքին եկեղեցին  
Ոսկով պատկերք գործած միջին,  
Հաս մալ խարճած վրայ նորին  
Յիշատակ էր Քրիստոսոտուրին:

Վոյվոտային աղայեցին,  
Հաղար կարմիր տանք քեզ ասցին,  
Ըսկիք, խաչեր և զանօթնին,  
Մի աւերեր զեկեղեցին:

Պեղծ վոյվոտան նոցա ասաց,  
Զխնդիրք նոցա ոչ կատարեաց.  
Անպատճառ քակել ասաց,  
Թէ չէ՝ գլխոցդ էք դուք զրկած:

Քաղաք մի կայր Ուռումանի,  
Ինքն փոքրիկ բարով իլի,  
Հաս Հայ աղգ կայր ի յայն տեղի,  
Խիստ տալայթորք և անուանի:  
Երեց մի կայր իւրեանց միջի,  
Էր շատ գանձով բարով իլի,  
Հեզ և հանդարտ ամենայնի,  
Հիւրամեծար էր աղքատի:

Տարին ատեան զինքն կացուցին,  
Ասցին, թէ մուտ հաւատ Հումի,  
Թէ չէ՝ տանջենք անհրնարին,  
Բանտ և ի մահ աղջումըղջին:

Տէր խաչատուր քաջ և արին՝  
Պատասխանեաց ի դէմ նոցին.  
Զեմ ուրանալ զհաւատըս հին,  
Զհաւանութիւն Լուսաւորչին:

Ի Մինթանայ երկրէն ելայ,  
Հաւատի համար պանդխտեցայ,  
Ըղիմ հաւատն ոչ ուրացայ,  
Ի յայն երկիրս բնակեցայ:

Եւ այլ բազում բաներ ասաց,  
Թէ, ձեր հաւատն ու դուք կորած,  
Ամեն աղգէ ալիք ելած,  
Օլախացն 2 հաւատն նեխած:

Պատասխանեց պեղծ վոյվոտան,  
Տօ՛, Հայ երեց ամբարտաւան,  
Աբի եղիր 3 քաղկեդոնեան  
Որ չրտանջեմ գրեզ ի յատեան 4:

Դարձեալ հրաման ետ Նինկանին,  
ԶՏէր խաչատուրն տանջեցին.  
Զեռվին և զոտսն կապեցին,  
Երկու աչքունքն 5 փորեցին:  
Կրկին ասաց, թէ ուրացիր  
ԶԼուսաւորչին հաւատն ընտիր.  
Թէ չէ՝ գլուխդ կորուսիր,  
Դուսար և որդիքդ խեղճ արիր:

Աւամաներուն ասաց, գնացէք  
Զդուստր և զորդիքն ջարդեցէք,  
Զտուն և զտեղին թալնեցէք.  
Յետոյ զերեցն կնքեցէք:

Երբոր եկան պիղծ աւամանին,  
Կին և տղայքն ճիշ բարձին.  
Լալով յոտը 6 անկան ծնողին  
Աղաչելով կողկողագին:

1. Պոչան, Պոթուչան:

2. Օլախաց աղգ:

3. Դարձիր օրէնք:

4. Ի յատեան:

5. Եւ զերկու աչքն:

6. Յուս: